

Ünite 5: Mondros'tan Lozan'a Türkiye

Şark Meselesi'nin Uygulamaya Konması: Mondros Mütarekesi

Birinci Dünya Savaşı'nın emperyalist güçleri ile Osmanlı Devleti arasında savaşın sonu anlamına gelecek Mondros Mütarekesi (Ateşkes Antlaşması) imzalandı.

Mütareke Hükümleri ve Uygulama Osmanlı Devleti'nin Fiilen Bitirilişi

Mütarekenin şartları çok ağırdı. İmparatorluk büyük toprak kaybedecekti. Çanakkale ve İstanbul Boğazı Toros tünelleri itilaf devletlerine bırakılıyordu. Ayrıca Osmanlı ordusu terhis edilecek ordunun silahları teslim alınacaktı. Bu antlaşmanın en ağır maddesi ise İtilaf devletleri isterse ülkenin herhangi bir yerini işgal edebilecekti. Haberleşme, ve kendini savunma gücü elinden alınan Osmanlı Devleti'nin artık bir devlet olma özelliği yoktu.

İtilaf devletleri, yapılan antlaşma gereği işgale başladı. Yunanistan Wilson prensiplerine dayanarak Batı Anadolu'yu istedi. İtilaf devletleri bu talebi kabul etti. Yunanistan 15 Mayıs 1919'da İzmir'e asker çıkardı. İzmir'in işgali bütün yurttaki tepkiyle karşılandı. Yunan kuvvetleri İzmir'i işgal ettikten sonra birliklerini yurdun iç kesimlerine doğru kaydırmaya başladı. İtilaf devletlerinin amacı aslında Şark Meselesiydi; yani Türklerin Anadolu egemenliğine son vermektir.

Siyasi ve Askeri Şahsiyetlerin Mütarekeye Bakışı Mondros Mütarekesinin ağır şartları Osmanlı devlet adamlarını rahatsız etti. Padişah Vahdettin " Şartların çok ağır olmasına karşın bu anlaşmayı kabul edelim, biz sonra İngilizlerin hoşgörüsüne nail olabileceğiz." Dedi. Mustafa Kemal Paşa'ya göre : " Osmanlı Devleti bu mütareke ile kendini kayıtsız şartsız düşmana teslim etmeye razı olmuştu. Bu ağır durum karşısında M. Kemal ve arkadaşları kurtuluş çareleri aramaya başladılar.

Türk Milletinin Mütareke ve İşgallere Tepkisi: Milli Teşkilatlanmalar

Osmanlı Hükümeti bu antlaşmaya sessiz kaldı. Türk halkı kendi içinde direnişe geçti ve Anadolu'nun çeşitli yerlerinde Müdafaa-i Hukuk Cemiyetlerini kurmaya başladı. Belli başlı cemiyetler şunlardır:

- Kars Milli İslam Şurası
- Vilayet-i Şarkiyeye Müdafaa-i Hukuk-ı Milliye Cemiyeti
- Trakya Paşaeli Müdafaa-i Heyet-i Osmaniye Cemiyeti
- İzmir Müdafaa-i Hukuk-ı Osmaniye Cemiyeti

Milli Varlığa Düşman ve Milli Mücadele Aleyhtarları Faaliyetler

Mütareke sonrasında ülkedeki azınlık olan Rumlar, Ermeniler düşmanla işbirliği yaptılar. Rumlar, Etnik-i Eteryaya ve Mavri Mira ile Karadeniz'de Pontus; doğuda da Ermeniler, Hıncak ve Taşnak örgütlerini kurdular. Ne yazık ki ülke içinde de Türk ve Müslüman grupların da Milli Mücadele'ye zarar verici " Kürdistan Teali Cemiyeti, İngiliz Muhripler Cemiyeti ve Wilson Prensipleri Cemiyeti'ni kurdular.

Mustafa Kemal Paşa'nın Samsun'a Çıkışı, Teşkilatlanma ve Kongreler

M. Kemal Paşa ve silah arkadaşları; Kazım Karabekir, Ali Fuat, Rauf ve İsmet Beylerle birlikte yaptığı toplantılarda vatanın kurtuluşu için çareler arıyorlardı. M. Kemal Paşa padişah tarafından Samsun'a 9. Ordu müfettişliği için görevlendirildi. Silah arkadaşları da Anadolu'nun çeşitli yerlerine tayin oldular. M. Kemal Paşa 19 Mayıs 1919'da Samsun'a çıktı. Böylece milli mücadelenin ilk adımı atılmış oldu.

Amasya Genelgesi

M. Kemal Paşa ve arkadaşları Samsun'daki çalışmalarından sonra önce Havza'ya sonra Amasya'ya geldi. Bütün milleti içine alacak milli bir kongrenin toplanmasını istedi ve 22 Haziran 1919 tarihinde bir genelge yayınladı.

Amasya Genelgesi'nin Esasları:

- Vatanın ve milletin istiklali tehlikededir.
- İstanbul Hükümeti sorumluluğunu yerine getirmemektedir.
- Milletin istiklalini yine milletin azim ve kararı kurtaracaktır.
- Bütün dünyaya haklarını duyuracak bir milli kurulun varlığı zorunludur.
- İstanbul Hükümeti'nin bu genelgeden haberi oldu. M. Kemal Paşa'yı görevinden azletti. Bu gelişme üzerine M. Kemal Paşa da askerlik görevinden istifa etti.

Erzurum Kongresi

7 Ağustos 1919 tarihinde Erzurum'da toplanan kongre çok önemli kararlar aldı.

Bu kararlar şunlardır:

- Vatan bir bütündür parçalanamaz.
- Vatanın bütünlüğünün korunması ve milli istiklalin sağlanması şarttır.
- Azınlıklara ayrıcalık verilemez.
- Mütareke şartlarına karşı çıkılmalıdır.
- Devletimize yapılacak yardımlar kabul edilecektir.
- Merkezi hükümet milli hükümete tabi olmalıdır.

Sivas Kongresi

Sivas Kongresi'nde Erzurum Kongresi'nde alınan kararlar aynen kabul edilmiştir. Ülkedeki bazı aydınlarda ağır mütareke şartları moral bozukluğu ve ümitsizlik yaratmıştı. Bu nedenle manda meselesi tartışılmaya başlamıştı. M. Kemal'in bu konuda tavrı çok kesindi. Ülkenin geleceği yabancı bir gücün iradesine bırakılamazdı.

Batı Anadolu Kongreleri

Erzurum ve Sivas Kongrelerinin yanı sıra Batı Anadolu'da Balıkesir'de Alaşehir'de ve Nazilli'de kongreler düzenlendi.

Son Osmanlı Meclis-i Mebusan'ının Toplanması ve Misak-ı Milli

Sivas Kongresi Kararları İstanbul Hükümeti'nin istifa etmesine neden oldu. Yerine Ali Rıza Paşa Hükümeti kuruldu. Kurulan bu yeni hükümet, Ankara'daki heyet-i temsiliye ile bir protokol imzaladı.

Bu protokole göre;

- İşgal altında olan ve halkın çoğunluğunun İslam olmadığı yerlerde halk, oylamaya gidecek kendi gelecekleri hakkında kararı kendileri vereceklerdir.
- Kars Ardahan ve Batum'da gerekirse halk oylaması yapılacaktır.
- Batı Trakya'nın statüsü halk oylaması ile belirlenecektir.
- Hilafetin merkezi İstanbul'un ve Marmara'nın güvenliği sağlanmalıdır.
- Azınlık haklarından Anadolu'nun dışındaki Müslümanların da yararlanması sağlanacaktır.
- Kapitülasyonlar kaldırılmalıdır.

Alınan bu kararlar İtilaf devletlerini rahatsız etti. Baskı altında kalan Ali Rıza Paşa Hükümeti istifa etti. Yerine Salih Paşa Hükümeti kuruldu. Bunun üzerine İstanbul işgal edildi. Bazı milletvekilleri Malta'ya sürüldü.

Türkiye Büyük Millet Meclisi'ne Karşı Tepkiler ve Alman Tedbirler

İngilizler ve Yunanlar devamlı M. Kemal Paşa ve Kuvay-ı Milliye aleyhinde propaganda yapıyorlardı. İstanbul Hükümeti Milli Mücadeleye katılanları asi ilan etti. Anadolu'nun çeşitli yerlerinde isyanlar çıktı. Alınan tedbirlerle bu isyanlar bastırıldı.

Türkiye'yi Paylaşma Projesi Sevr Antlaşması

Damat Ferit Hükümeti'nin temsilcileriyle İtilaf devletlerinin temsilcileri arasında 10 Ağustos 1920'de Paris'in Sevr semtinde antlaşma imzalandı. İtilaf devletleri bu antlaşmaya göre şark Meselesi planların gerçekleştirebileceklerdi. Sevr Antlaşması'na göre Osmanlı'ya yalnızca Anadolu'da çok küçük bir toprak bırakılmıştı. Osmanlı'ya bırakılan yerler İstanbul Ankara ve Kastamonu civarıydı. Anadolu'nun diğer yerleri İtilaf devletleri tarafından paylaşılacaktı. Batı Anadolu ve Trakya Yunanistan'a; Çukurova, Sivas ve Malatya Fransızlara; Akdeniz Bölgesi ve Konya İtalya'ya bırakılıyordu.

Ayrıca Doğu Anadolu'da Ermeni devletiyle aşağısında Kürt devleti kurulması planlanıyordu.

Askeri Gelişmeler

Mondros Mütarekesi gereğince Osmanlı ordusu dağıtılmış silahları elinden alınmıştı. Anadolu halkı kendi imkânlarıyla ve kendi içlerinden çıkardıkları Kuvay-ı Milliye güçleriyle işgal devletlerine karşı savaşıyordu.

Doğu Cephesi

Ordunun dağıtılmasına karşı Doğu'da Kazım Karabekir Paşa'nın ordusu ayakta ve mütarekenin şartlarına uymamıştı, kuşlardan destek gören Ermeniler, Paris Barış Konferansı'na başvurarak Giresun Mersin çizgisinin doğusunda kalan yerleri kendilerine verilmesini istediler ve hemen arkasından doğuda işgallere başladılar. Kazım Karabekir Paşa ordusuyla bu işgalleri bastırdı. Sarıkamış Kars ve Gümrü'yü geri aldı ve Ermenilerle Gümrü Antlaşması yapıldı.

Güney Cephesi

Fransızlar, 1919 Ocak tarihinden itibaren Çukurova Bölgesini işgale başladı. Adana'da Yüzbaşı Tufan Bey ile Maraş'ta Sütçü İmam'ın başlattığı Türk ordusunun ve halkın direnişi zaferle sonuçlandı. TBMM Türk halkının bu kahramanlığını; Antep'e "Gazi"; Urfa'ya "Şanlı" ve Maraş'a "Kahraman" unvanlarını vererek ödüllendirdi.

Batı Cephesi

Yunanlar İngilizlerin desteği ile Batı Anadolu'yu işgal etmeye devam ediyordu. Türk halkı bu işgallere boyun eğmedi ve düşmana direndi. Bölgedeki bu direnişte özellikle Balıkesir Müdafaa'yı Hukuk Cemiyeti'nin ve Albay Kazım Özalp'in büyük katkıları oldu.

Düzenli Ordu Dönemi

TBMM'nin kurulmasıyla birlikte Türk Devleti'nin temelleri atılmış oldu. TBMM'nin varlığını kabul ettirebilmesi yeni bir ordunun kurulmasına bağlıydı. Milletvekili Hamdullah Suphi Bey meclisteki konuşmasında " Hakikaten bir orduya malik olduktan sonra hükümeti kurdum demeye TBMM'nin hakkı olacaktır." Diyerek düzenli bir ordu kurmanın önemini dile getirmiştir. Kısa bir zaman içinde Kuvay-1 Milliye tasfiye edilerek düzenli ordu kuruldu.

İnönü Muharebeleri

Yunan kuvvetleri, Ethem Bey'in ayaklanmasını fırsat bilip harekete geçtiler. Uşak ve Bursa yönünden Eskişehir ve Afyon'a doğru saldırı başlattılar. İnönü ve civarında Türk ordusu, Yunan ordusunu iki kez yendi. Bu zafer Türk milleti için bir umut oldu.

Kütahya ve Eskişehir Muharebeleri

İnönü yenilgisinden sonra toparlanan Yunan ordusu Kütahya ve Eskişehir savaşlarında Türk ordusunu çekilmek zorunda bıraktı. Kütahya, Eskişehir ve Afyon düşmanın eline geçti. Bu süreçte başkomutanlığa M. Kemal Paşa getirildi. Yunanların Ankara'ya yaklaşması üzerine meclisin Kayseri'ye taşınması gündeme geldi.

Sakarya Meydan Muharebesi

Düşmanın Ankara'ya yaklaşması üzerine Türk birlikleri Sakarya Nehri civarında Yunan kuvvetlerini 26 Ağustos 1922'de 22 gün 23 gece süren çok şiddetli geçen savaşta mağlup etti. Yunan ordusu büyük bir kayıp vererek geri çekildi. Sakarya zaferi İtilaf devletleri üzerinde etkili oldu. Transa ve İngiltere Ankara Hükümeti'ni tanıdı. Fransızlar savaştan çekildi. İngiltere ile anlaşma yapılarak Suriye'nin sınırları çizildi ve esir değişimi yapıldı. Sovyetlerin aracılığı ile de Kars Antlaşması imzalandı.

Büyük Taarruz ve Mudanya Mütarekesi

Sakarya Savaşı'nda bozguna uğrayan Yunan ordusu Eskişehir ve Afyon'a doğru geri çekildi. İtilaf devletleri Türk Hükümeti'ne mütareke teklifi yaptı. Barıştan yana olan Türkler, bu teklifi Düşmanın Anadolu'yu boşaltmasından sonra kabul edeceklerini söyledi. Yunanlar, Anadolu'yu boşaltmadı. Türk ordusu 26 Ağustos 1922'de Yunan ordusunu Afyon'da 5 gün gibi kısa bir sürede mağlup etti. Yunan birlikleri İzmir'e doğru kaçmaya başladı. İtilaf devletlerinin isteği üzerine 3Ekim 1922'de Mudanya Mütarekesi imzalandı. Antlaşma gereği ateşkes yapıldı. Yunanlar Batı Anadolu'yu ve Trakya'yı

tamamen boşalttilar. Mütareke bütün yurttta sevinçle karşılandı.

İstiklal Savaşı'nın Lojistik Kaynakları

Kurtuluş savaşı çok zor şartlarda kazanılmıştır. Uzun yıllar değişik cephelerde savaşan Osmanlı her yönden zayıf düşmüştü. Ordusu gücünü kaybetmişti. Ciddi anlamda asker sıkıntısı vardı. Kurtuluş Savaşı'na bu imkânsızlıklar içinde girildi. Türk ordusuna, yurt içinden halkın yardımları oldu. Yurt dışından da Sovyetler Birliği'nin, Azerbaycan'ın, Hindistan Müslümanlarının da para yardımları yanında silah yardımları oldu.

